

CHRISTELIJKE BASISCHOOL ADELBRECHT-WINDEKIND

Pestbeleid

December 2013.

Inhoud

		Blz.
Hoofdstuk 1	Inleiding	
1.1	Wat is pesten	3
1.2	Voorwaarden	3
Hoofdstuk 2	De aanpak	
2.1	De preventieve aanpak om pest- Problemen te voorkomen: De vijf schoolafspraken	4
2.2	De confronterende methode	5
2.3	De niet-confronterende methode	6
Hoofdstuk 3	Pesten via internet	
3.1	Tips voor alle kinderen	7
3.2	Hulp aan gepeste kinderen	7
3.3	Tips voor ouders van via internet Gepeste kinderen	8
Hoofdstuk 4	De vertrouwenspersoon	
4.1	De rol van de vertrouwenspersoon	10

1. Inleiding

1.1 Wat is pesten

Wij spreken van pesten als een leerling bij voortduring wordt uitgescholden, bedreigd, geplaagd, getreiterd, geslagen, geschopt of geïsoleerd. (Dit kan ook via de computer -SMS- gebeuren) Het is gedrag van een of meer kinderen dat min of meer bewust is gericht op een of meer kinderen en dat niet alleen tot doel, maar zeker ook tot gevolg heeft dat degene die gepest wordt zich gekwetst, geraakt, vernederd, afgewezen en/ of buitengesloten voelt. Het is vijandig en agressief gedrag van een of meer agressoren ten opzichte van een onschuldig en hulpeloos slachtoffer. Vaak is de eigenlijke bron van frustratie waartegen de agressie zich zou moeten richten niet eens aanwezig. Er is sprake van machtsmisbruik.

Pesten is altijd een ongelijke strijd van een groep tegenover een enkeling. Het is zelden of nooit een agressor tegenover een slachtoffer. Meestal verzamelt een agressor een groep gelijkgestemden, handlangers om zich heen. Zo ontstaat er een groepje leerlingen met daarin een of meer leerlingen die steeds weer het initiatief nemen om een bepaalde leerling te pesten. In deze ongelijkwaardigheid van een enkel slachtoffer tegenover een groepje gelijkgestemden zit ook precies het verschil tussen pesten en plagen;

- Plagen vindt plaats op een gelijkwaardig niveau: je plaagt een ander en je wordt terug geplaagd.
- Pesten is ongelijkwaardig: een kind dat gepest wordt zal de pestkop niet terug (kunnen) pesten.

1.2 Voorwaarden

1. Pesten moet als probleem worden gezien door alle betrokken partijen; leerkrachten, ouders en leerlingen (gepeste kinderen, pesters en de zwijgende middengroep).
2. De school moet het pestprobleem proberen te voorkomen door preventieve aanpak.
3. Als het pestprobleem toch optreedt, moeten leerkrachten dat kunnen signaleren en duidelijk stelling nemen.
4. Wanneer pesten ondanks alle inspanningen toch weer de kop opsteekt moet de school beschikken over een directe aanpak.
5. Als een leerkracht onvoldoende in staat is om het pestprobleem adequaat aan te pakken kan hulp van de vertrouwenspersoon worden gevraagd.

2. De aanpak

2.1 De preventieve aanpak om pestproblemen te voorkomen

De vijf schoolafspraken:

De school heeft vijf afspraken opgesteld waar ieder kind zich aan houdt, twee ervan hebben specifiek met antipest-gedrag te maken: afspraak 4 en 5.

1. We zorgen er samen voor dat iedereen zich veilig voelt op onze school

Gelukkig zijn wij allemaal uniek. Iedereen hoort erbij. Wij zorgen er samen voor dat er een veilige sfeer is. Er wordt op school niet gepest. Geweld is absoluut verboden.

2. Wij letten erop dat wij elkaar op een respectvolle manier aanspreken

Schelden doet pijn en lijdt vaak nergens toe. Als je het niet eens bent met een ander kun je dat gewoon zeggen, daar bereik je meer mee en de sfeer blijft beter!

3. We gaan met respect om met elkaars spullen

Als je iets van elkaar wilt lenen, vraag je of dat mag en zorg je dat het weer in dezelfde staat terugkomt. Je gaat met de spullen van een ander om, zoals je dat zelf ook graag bij jouw spullen ziet.

4. De school is een rustige leeromgeving

Wanneer je in het schoolgebouw bent, wandel je rustig en praat je met linaal-stem.

5. We zorgen er samen voor dat de school netjes blijft

Plastic zakjes en andere rommel gooi je gewoon even in de prullenbak. Zo zorg je ervoor dat de school en het plein er voor ons allemaal veel gezelliger uit ziet.

- Aan het begin van het schooljaar worden specifieke klassenregels opgesteld door de leerkracht en de kinderen van de stamgroep. Deze regels hebben betrekking op het gedrag maar ook betrekking op de omgang met elkaar. Het eerste thema uit "leefstijl" wordt de eerste week behandeld om dit groepsproces vorm te geven.
- Vanuit de methode "leefstijl" wordt regelmatig aandacht besteed aan 'het omgaan met elkaar'.
- Er worden regelmatig kringgesprekken gehouden over plagen en pesten (b.v. op het plein, via MSN, in de klas etc.)
- De pauzes voor de onder- en bovenbouw zijn gesplitst zodat er niet teveel kinderen tegelijk op het plein spelen, er voldoende ruimte is voor diverse spelmogelijkheden en de leerkracht voldoende overzicht houdt.
- Vanaf half negen loopt er een leerkracht op het plein om toezicht te houden en als praatpaal te functioneren.
- In de grote pauze is van kwart over twaalf tot kwart voor één naast de overblijftouders ook een leerkracht aanwezig op het grote plein of op het veld.
- In de pauzes en tijdens keuzecursus wordt er door de kinderen geen gebruik gemaakt van de computer mits dit de keuzecursus les is.
- Gedrag van de leerlingen wordt in de leerlingbespreking besproken.
- Het pedagogisch klimaat is een belangrijk onderwerp in de onderwijskundige vergaderingen en in de praktijk.
- Tijdens coöperatieve werkvormen wordt d.m.v. klas- en teambouwers het pedagogisch klimaat bevorderd.
- Vanuit het Jenaplanconcept zijn er in de basisprincipes de nodige uitgangspunten te vinden die het pesten tegengaan.

2.2 De confronterende methode

De confronterende methode bestaat uit een duidelijke stellingname, een gesprek met de klas, een aparte les, een disciplinerend gesprek met de agressor.

Als er voor direct ingrijpen gekozen wordt dan is het belangrijk dat deze aanpak ook succes oplevert. Als dat niet het geval is, is de kans groot dat er een verslechtering van de situatie optreedt. Het slachtoffer voelt zich ontmoedigd; pesters voelen zich machtiger.

Dit betekent dat er sprake moet zijn van een goed voorbereide actie, waarbij er binnen het gehele team afspraken worden gemaakt zodat ook andere leerkrachten (als zij b.v. toezicht houden) extra alert zijn en hetzelfde beleid voeren.

Het voeren van gesprekken is een belangrijk onderdeel van de confronterende methode. Een goede voorbereiding van deze gesprekken is dan ook van wezenlijk belang.

Vooraf contact met de IB-er van de school of bespreken in de teamvergadering is dan ook gewenst.

Betrokkenheid van ouders is gewenst; de leerkracht neemt contact op met de ouders als zij dat nodig acht. Dit wordt meegedeeld aan de IB-er en directie.

Bovenstaande methode wordt toegepast als de pestereien openlijk en bekend zijn.

2.3 De niet-confronterende methode

De niet-confronterende methode vraagt om een indirecte benadering via de bespreking van verwante thema's of projecten als 'oorlog en vrede' of 'discriminatie'.

Deze methode wordt gevolgd als er sprake is van een vermoeden en als preventie.

Met behulp van de methode 'leefstijl' wordt het omgaan met elkaar regelmatig besproken en uitgewerkt.

3. Pesten via internet

3.1 Tips voor alle kinderen

1. Tel tot tien als je ergens over geïrriteerd bent op internet/ MSN, zeg geen dingen waar je later spijt van krijgt.
2. Een geintje hoeft niet altijd als een geintje over te komen:
Stuur je iemand een virus via MSN bijvoorbeeld, dan lijkt dat misschien heel amusant. Maar een computer kan zo vast lopen dat er veel geld moet worden besteed om de computer te repareren.
3. Zet geen informatie over anderen op je eigen homepage, ook niet voor de grap.
4. Bewaar je wachtwoord voor je mail en MSN zorgvuldig en geef ook niet te snel je mailadres weg:
Inbreken op het account van een ander is een strafbaar feit. Je geeft je adres en telefoonnummer ook niet zomaar aan iemand, dus ook niet op internet.
5. Blijf aardig en vriendelijk, wees niet lomp.

3.2 Hulp aan het gepeste kind

1. Negeer pest-mails:
Internet pesters kunnen gemakkelijk anoniem blijven. Daarom is het vaak niet mogelijk om een dader te achterhalen, en zit er niets anders op dan het effect te minimaliseren. Dat kan het beste door niet te reageren op haat-mailtjes of andere ongewenste e-mail.
2. Blokkeer afzender mail.
Het is zo simpel, zonder dat degene die je blokkeert het door heeft.
3. Als er iets vervelends gebeurt in de chat, ga dan weg:
Log eventueel opnieuw in met een andere bijnaam (nickname)
4. Vat scheldpartijen of beledigingen niet persoonlijk op:
Zeker als het komt van mensen die je niet kent. Vaak zegt men vervelende dingen uit verveling.

5. Als het pesten aanhoudt en je ongemakkelijk of bedreigd voelt; ga dan naar je ouders of heb het erover met iemand die je vertrouwt. Er over praten is heel belangrijk. Heb het er met iemand over die veel van computers en internet weet en die niet meteen iedereen vertelt dat je gepest wordt.
6. Als je gepest wordt via internet, bewaar het. Bewijs!
7. Voel je niet schuldig als er iets vervelends gebeurt: Het is niet jouw schuld en je hebt het niet zelf uitgelokt.

3.3 Tips voor ouders van via internet gepeste kinderen

1. Reageer niet op pest-mails:
Negeren ontmoedigd de pesters.
2. Vertel ze dat ze pest-mails bewaren als bewijs.
3. Praat met de school over het antipestbeleid:
Als het pesten in de klas wordt aangekaart, bestaat het gevaar dat het slachtoffer opnieuw door de pester(s) te grazen wordt genomen. Dat gevaar is echter kleiner wanneer de school een goed anti-pest-beleid hanteert. Bespreek dit met een leerkracht of met de directie.
4. Praat erover met andere ouders, bijvoorbeeld via het discussieforum van Ouders Online (www.ouders.nl):
Hoe zorg je dat kinderen zorgeloos, veilig op het net kunnen vertoeven? Door betrokken te zijn bij wat ze doen. Geen enkele ouder stuurt zijn kinderen zomaar de straat op, de grote stad in. Je vertelt ze wat ze daar kunnen verwachten, wat leuk is en wat niet, wat wel mag en wat niet. En in het begin blijf je er een beetje bij. Hetzelfde zou eigenlijk voor Internet moeten gelden. Maar dan moet je natuurlijk wel weten waar het over gaat. De beste tips krijgt u van collega-ouders die, net als u, kunnen putten uit de praktijk.
5. Maak melding bij de wijkagent of, als het echt ernstig is, doe aangifte:
Bij een melding onderneemt de politie geen actie. Er wordt geen proces-verbaal opgemaakt en men gaat niet op zoek naar de dader. Er gebeurt dus

verder niets, maar het voordeel is wel dat de politie op de hoogte is. Een melding kan van belang zijn voor eventuele vervolgmeldingen of andere (latere) aangiftes. Tijdens de melding kunt u tegelijkertijd informeren wat de gevolgen zijn van het doen van aangifte.

6. Neem uw kind serieus, maar leer hen of haar ook te relativieren:
Een kind denkt al snel dat het zijn eigen schuld is dat hij gepest wordt. Probeer dat schuldgevoel te voorkomen en neem alles waarmee uw kind zich tot u wendt serieus. Het komt niet gauw in een kind op om te denken dat iemand ; voor de lol; een hatemail stuurt en dat het eigenlijk helemaal niet speciaal voor jou bedoeld is, terwijl het vaak wel zo gaat. Je hebt dus niet in de hand dat iemand zulke mail naar je stuurt, maar je kunt wel zelf bepalen in hoeverre je jezelf erdoor laat beïnvloeden. Wimpel het probleem niet weg, maar probeer het wat te relativieren.

4. De vertrouwenspersoon

4.1 De rol van de vertrouwenspersoon

De rol van de vertrouwenspersoon wordt voor de ouders in de schoolgids uitgelegd.

Ook voor de kinderen is het van belang te weten wie op school de vertrouwenspersoon is. De rol van de vertrouwenspersoon wordt verduidelijkt door de leerkracht van de groep, ze weten dan in welke situatie ze hun verhaal eventueel bij de vertrouwenspersoon kwijt kunnen.

Een en ander kan aan het begin van het schooljaar worden uitgelegd tijdens een gesprek over omgaan met elkaar.